

Cuvântul lui Dumnezeu la opt ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Mă las de lângă Tatăl lângă voi cuvânt, fiilor străjeri în grădina cuvântului Meu. Toți cei din cerul nevăzut vă știu că-Mi sunteți iesle de coborâre a Mea pe pământ în zilele din urmă. Mereu, mereu trebuie să stau cu voi cuvânt între oameni, că e vremea judecății din urmă, și ea se face prin cuvânt. El este începutul săvârșirii fiecărei împliniri. Amin.

Sunt cu voi și cu cerul în zi de sărbătoare peste grădina Mea de azi, ziua când Eu, Domnul, Mi-am înfipt pe pământ primul țărș al împărăției Mele văzute, căci lucrarea cuvântului Meu cu voi a fost descoperită văzută între cer și pământ în ziua a douăzeci și doua a lunii a șaptea, acum opt ani, fiilor. Voi apoi ați făcut faptă împlinită, iar Eu M-am arătat oamenilor cuvântând din mijlocul grădinii Mele de la voi. M-am arătat cu voi biserică văzută, viață cerească în om, că aceasta înseamnă biserică, iar grădina de la voi am gătit-o de sărbătoare și am pus peste ea chivotul Meu. Masă de altar este grădina Mea de la voi, și pe ea, chivotul Meu în care stă mărturie pentru judecată cuvântul Meu peste pământ, cerul cuvântând pământului. Aceasta este taina grădinii Mele întocmită cu voi și la voi, și taina chivotului Meu de pe ea, în care stă ziua judecății, cuvântul Meu peste pământ, care spune: „*Astăzi!*“. Dar vrăjmașul Meu, omul, se ridică mereu și își spune: „*Măine, nu astăzi!*“. Eu zic mereu: „*Astăzi, omule!*“, iar omul zice mereu: „*Măine!*“. Pământul însă geme la Mine cu gemete lungi, și Îmi așteaptă cuvântul topirii fărădelegii de pe el. Acum zece zile am rostit cuvânt și am zis la voi: «*Voiesc să cadă munții la glasul Duhului Sfânt, Care-Și are casă și scaun la voi. Voiesc să se aplece tot omul să audă glasul Meu cel din grădină, glasul judecății, care strigă pe om*». Și când am zis acest cuvânt, l-am și împlinit, și am clătinat munții și am prins sub ei pe om.

O, fiilor, să se oprească omul la cuvântul Meu și să vadă că Eu sunt Dumnezeu Preaînalt pe pământ, și că sunt cetate tare pentru cei ce cred în măreția cuvântului Meu, care se face faptă de judecată peste necredincioși. Am carte de judecată întocmită la voi, și este scris în ea că voi sta de vorbă cu bețivii și cu desfrânații, prin apă și prin cutremur. Bețivii au strâns împotriva lor mare de băutură, și iată, marea iese din matca ei și își înghite prada. Desfrânații au ridicat împotriva lor pământul de sub ei, și iată, pământul se scutură și se prăbușește peste om, și dacă oamenii nu vor veni spre pocăință, toți vor pieri la fel. Dar omul nu mai are minte. Lumea se distrează, și nu se pocăiește pentru cei ce pier la glasul cuvântului Meu. O, cât de mare este nepăsarea omului căzut din Dumnezeu! Iată, munții Mă ascultă și cad când le spun să cadă, dar omul nu se apleacă spre pocăință și spre rugăciune ca să-l ocrotesc și ca să-l iert și ca să-l înviez pentru ziua slavei Mele. Numai un picuț de vreme mai este, și slava Mea răsare peste tot pământul, ca soarele care răsare dimineața peste toată făptura. Numai o clipă, și voi împlini cel din urmă cuvânt scris în Scripturi: ziua venirii Mele cu slavă pe pământ. Îmi pregătesc pic cu pic această zi, și Îmi curățesc drumul venirii, și fac să odrăslească din loc în loc pământul, la glasul cuvântului Meu. Omul se scoală greu spre pocăință și spre iubire de Dumnezeu, căci cel ce nu se scoală când Eu zic „*Astăzi!*“, acela nu se scoală nici mâine, căci omul este mincinos când își zice „*Măine!*“, și intră sub judecata cuvântului Meu, care a spus „*Astăzi!*“.

O, copilași cu care Eu Mă mângâi în durerile așteptării, o, fiilor credincioși, n-am ce să mai ridic spre pocăință, căci omul a întinat toate zilele, și Mie nu-Mi dă nici o zi ca să Mă odihnesc și Eu de durerea care vine de la despărțirea de Mine a omului. Pentru om toate zilele sunt la fel, toate sunt ale lui, dar tot ce este al omului e numai noapte, fiilor, noapte în miezul zilei, căci scris este: «*Omul se poticnește pe timp de zi, că e noapte pe pământ*». O, numai păcat, numai noapte

pe pământ, numai fărădelege, numai minciună, căci lumina omului este minciună. Mă plâng și Mă tângui, și plâng cu Mine sfinții și îngerii, că e numai noapte în calea venirii Mele. Nu mai văd să vin, și iată, vin în vreme de noapte și e pustiu peste tot. Voi însă rugați-Mă pentru venirea Mea, căci rugăciunea aceasta vă hrănește dragostea de Dumnezeu, dragostea care crește numai prin rugăciunea cea simțită cu inima, dragostea care luminează calea venirii Mele, fiilor, că e numai noapte pe pământ. Amin, amin zic vouă: voi întinde mâna și voi lovi în lumina cea făcută de om și Mă voi răzbuna pe facerea omului, că omul face numai minciună în tot ce face, și stă împotriva Mea cu semeție și zice că Eu nu pot, și că poate el. Eu pot mai mult decât el, dar ca să vadă că pot, trebuie să-i arăt că pot. Și îi voi arăta într-o clipeală, căci voi întinde mâna și voi cuvânta și voi nimici într-o clipă toată facerea pe care omul o face ca să stea cu ea împotriva puterii Mele. Vin din prooroci cu acest cuvânt, nu vin de azi. Azi îl rostesc din nou, că e vremea să-l și împlinesc, căci cupa fărădelegii s-a vărsat și prinde în calea ei fărădelegea. Dar cel ce voiește să vină după Mine, să vină. Să vină cel ce voiește să vină. Amin, amin, amin.

O, fiilor, o, fiilor, o, fiilor, nu vine omul. El stă lângă cele făcute de el, și acolo îl găsește venirea Mea. Nu mai trebuie să spună omul să cadă munții peste el, că nu cu gura strigă omul prăpădul peste el, ci cu toate câte face el împotriva lui Dumnezeu, și de aceea v-am spus Eu vouă că văduva cea săracă din Evanghelie se va vesti în toată lumea, odată cu Evanghelia Mea cea împotriva bogaților care sunt judecați de bogățiile lor, căci bogățiile lor se ridică împotriva lor și îi nimicesc, iar văduva cea săracă și banul ei judecă pe cei bogați care n-au pe Dumnezeu. Cei săraci sunt judecătorii bogaților, căci săracii dau lui Dumnezeu, și sunt iubiți pentru umilința lor, iar bogații își închid mâna, și sunt depărtați de la mila lui Dumnezeu, din pricina semeției lor. Omul își face case mari din bogății nedrepte, și își pierde mintea, nemaigândindu-se la răspunsul care va fi să-l dea lui Dumnezeu. Munca omului nu este cinstită, fiindcă nimic nu face omul pentru Dumnezeu. Moare omul muncind pentru el și pentru numele lui și pentru urmașii lui, și nimic n-are omul la Dumnezeu. Nu știe omul semeț ce este fapta cea bună pentru cer atunci când dă să se fâlească cu faptele lui bune. Nu poate omul să facă faptă bună, și nu vrea să creadă că nu poate. Fapta bună este atunci când omul Îl dă pe Dumnezeu omului, și apoi îi dă omului ajutor să-L aibă pe Dumnezeu. Numai cel care face așa cunoaște ce este fapta bună cea pentru cer. În zadar îi dă omul pâine săracului dacă săracul acela nu are pe Dumnezeu în el.

Fiilor din grădină, voi sunteți cei care faceți bine lui Dumnezeu, căci v-am învățat, și voi ați știut ce este fapta cea bună. De unde să știe omul dacă nu învață de la Mine? Voi trăiți pentru Mine, voi lucrați pentru Mine, voi ajutați pe sfinți, căci cei ce s-au dat Mie cu viața lor și cu lucrul lor între pământ și cer, aceia sunt sfinții Mei pe pământ, și cu ei Îmi fac popor nou, Ierusalim nou și veac nou, că lumea și fărădelegile ei sunt veac vechi. Dați-Mă pe Mine celui ce vine după Mine și după voi. Aceasta este milostenia pe care o puteți voi da celui care cere milă de la voi, căci voi sunteți săraci de cele pământești, fiindcă omul în zadar are tot ce are el. Voi însă aveți bogăție pe Dumnezeu; voi Mă aveți pe Mine izvor de înțelepciune și de mângâiere și de ocrotire și de veșnicie peste voi, și vă dau veacul cel nou, ca să-l lucrați, fiilor, și să fie pe pământ veacul cel nou peste care Eu sunt Stăpân cu cele sfinte ale Mele în om.

Rugați-vă pentru venirea Mea, căci rugăciunea aceasta vă hrănește dragostea de Mine, fiilor. Rugați-vă cu inima plină de rugăciune, și sfântă să vă fie rugăciunea. Amin, amin, amin. O, ce este rugăciunea sfântă? Cine este omul care aduce Mie rugăciune sfântă? Deschideți gurița și spuneți, că Eu ascult răspunsul vostru și îl așez înaintea celor care nu au înțelepciune, spre judecata lor. Amin, amin, amin.

– Rugăciunea sfântă este Duhul lui Dumnezeu Care Se roagă în om. Ea cere cu suspine pe cele sfinte, ca să se așeze peste omul care se roagă. Pe ea numai omul sfânt știe s-o ridice la cer, fiindcă rugăciunea sfântă îl ia pe om de pe pământ și îl duce în cer, acolo unde este comoara inimii lui. Dacă omul se roagă cerului pentru cele de pe pământ ca să le aibă, omul acela nu a pătruns cu mintea și cu inima taina rugăciunii sfinte. Nimic nu trebuie să-I ceară Domnului

omul rugător, decât pe Domnul Stăpân peste ființa lui, iar cele de trebuință lui, sunt grija Domnului. Numai o grijă are omul care aduce lui Dumnezeu rugăciune sfântă: grija de a-l sluji lui Dumnezeu prin tot ceea ce lucrează el cu sufletul, cu duhul și cu trupul lui. Rugăciunea sfântă este cea care-L aduce pe Domnul locuitor și Stăpân în sufletul, în duhul și în trupul omului sfânt.

– Eu, Domnul, zic: amin, și pecetluiesc cuvântul vostru și îl pun de mărturie, fiilor, că v-am dat creștere sfântă, ca să lucrați la planul împlinirii împărăției Mele pe pământ cu voi și cu cei ce Mă au prin voi, că am făcut din voi porțile prin care cei mântuiți intră întru împărăția veacului nou pe care Eu, Domnul, l-am adus peste voi. Voi sunteți fiii veacului sfânt, că aceasta înseamnă veac nou, iar veacul nou este numai veacul sfinților, așa cum veacul vechi este numai veacul păcătoșilor, care și-au ales ca iubire și ca viață păcatul, zidul despărțitor între om și Dumnezeu.

Eu, Domnul, pecetluiesc înțelepciunea voastră și o pun judecător peste orice înțelepciune care voiește să se numească înțelepciune. Eu, Domnul, vă am pe voi porți prin care Eu intru ca să Mă desăvârșesc cuvânt de mântuire sau de judecată peste pământ. Amin. Cei care au învățat pe pământ carte despre Mine, aceia dau să intre la Mine prin vechimea slovei. Dar poarta Mea sunteți voi, cei înnoiți prin Duhul, și cine nu va intra pe porți, acela nu va intra la Mine. Nu sunt porți pentru cer slujitorii bisericii din lume, căci ei sunt pământești și caută scaune și ranguri, și caută să se ascundă de lumina cuvântului Meu, care străjuiește pământul din grădinița Mea de la voi. Le voi trimite bubă rea și suferință, așa cum Mi-au umplut ei de mălură grâul învățaturii Mele, căci ei n-au împlinit sfințenia Mea în ei, și își tot caută scaune în locurile dintâi, în numele Meu. Le voi trimite curând, curând mălură, ca să le mănânce grâul și orzul, și vor huli pe Dumnezeu din pricina durerilor și a bubelor lor, dar de faptele lor nu se vor pocăi. Voi porunci îngerului să arunce cosorul și să adune în teascu mănii Mele via pământului, căci cei ce se numesc via Mea, fac negoț necinstit în numele Meu, și îl fac pe om să se culce, cum că Eu nu mai vin. Ei n-au urmat sfințenia Mea, dar s-au vrut mari. O, mare este numai cel sfânt cu inima și cu trupul și cu duhul, și altfel de mărire nu este mărire.

Geme pământul cu gemete lungi, gem strămoșii, care așteaptă învierea morților, iar pe pământ e numai desfrânare, și duhul învățaturii sfinte strigă cu suspine îndelungi să vin. Și dacă strigă, Eu vin, și iată cum vin: vin și nimicesc din loc în loc desfrânarea și trupul ei, minciuna și trupul ei, nepăsarea și trupul ei, și voi începe cu capii care s-au voit mari în numele Meu peste oameni, și îi voi rușina și le voi spune că ei nu pot nimic, fiindcă Eu, Domnul, sunt Cel ce sunt și Cel ce pot. Eu sunt Cel ce grăiesc cuvânt, ca apoi să-l împlinesc. Amin, amin, amin.

M-am scris în cartea zilei de azi cu sărbătoare din cer peste grădină, ca să pecetluiesc taina acestei zile când Eu, Domnul, am așezat prin voi piatra de temelie a veacului nou, peste care Eu sunt Stăpân cu cele sfinte ale Mele pentru cei sfinți. Să spună omul cât o vrea să spună că voi sunteți semeți, că omul cel mare de rușine spune așa, și se ascunde sub minciuna cuvintelor lui. Eu însă Mă mărturisesc pe Mine Însumi prin voi, și vă numesc porțile dintre cer și pământ, pe care poate intra la Mine cel ce voiește să intre împlinind poruncile din porți întru trăire sfântă pentru venirea Mea. Eu vin prin porți, căci sunt Păstorul Cel bun, Cel adevărat. Eu sunt cu cei umiliți, iar de cel ce petrece în duhul slavei omenești, Mă ascund și îi dau duh de toropeală, duhul mării de sine prin care omul se crede că stă pe picioarele lui.

Aș voi să-l mângâi pe cel îndurerat și umilit de slujitorii bisericii din lume, pe cel defăimat pentru numele Meu, pe arhiereul Meu Irineu, care este în lanțuri, că M-a iubit când Eu am avut nevoie de iubirea lui și de credința lui, căci am voit s-o trezesc cu blândețe pe România, dar ea, prin cei necredincioși de peste ea, n-a voit. Acum o trezesc Eu, și îi spun că necredința ei nu Mi-a tăiat calea spre ea, căci Eu sunt Împărat peste Sion, vestind porunca Mea, și zic: fiilor din grădină, ziceți cu cuvântul, și Eu vin. Rugați-Mă pentru venirea Mea, căci cei mari în duhul lor ar voi să le lungesc timpul lor. Pământul însă plânge la Mine și Îmi spune să vin și să-l curăț de mândria omului de pe el. Am voit să lucrez cu blândețe venirea Mea pentru România, că e țara

venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, Judecător peste pământ. N-am fost primit să vin cu duhul blândeții, căci mai-marii României și ai bisericii din ea, M-au făcut demon și Mi-au defăimat pe cel prin care am voit s-o împac cu Tatăl și s-o trezesc spre slava zilei Mele. N-am găsit pe nimeni demn pentru Mine și pentru pregătirea zilei slavei României prin venirea Mea la ea. N-am găsit pe nimeni între cei ce-și zic biserică a Mea, n-am găsit decât pe el, și l-am trimis să bată și să Mi se deschidă, ca să intru cu ziua slavei Mele pentru România. Acum, cupa milei s-a golit, dar s-a umplut cupa mâniei Mele, căci România M-a primit cu necredință pentru cel trimis de Mine din mijlocul ei. Acum, dau poruncă îngerilor să meargă din loc în loc vărsând cupa curățirii, ca să se stârpească duhul necredinței din calea slavei Mele, căci Eu Mă slăvesc peste România cu slava cuvântului Meu, și îi rușinez pe cei necredincioși din ea.

Mă apropii de cel îndurerat pentru numele Meu și îi mângâi fruntea pe care am semnul Meu, și întăresc semnul de pe fruntea lui. El va sta înaintea Mea pentru cei ce iubesc numele Meu și cuvântul Meu în ziua venirii Mele. Acum opt ani l-am pus cuvânt de mărturie, și faptă împlinită am făcut din mărturisirea lui, și el a împlinit peste pământ temelia cuvântului Meu pentru veac nou de nou Ierusalim peste România, prin poporul Meu din ea, poporul cuvântului Meu, popor de copii născuți de sus, la auzul glasului lui Dumnezeu, Care este cuvântând peste grădina aceasta. Iar pentru plata necredinței voi trimite mărură, ca să mănânce grâul și orzul cu care s-au fălțit oamenii bisericii, care nu știu să așeze înaintea Mea biserică, și voi cere din mâna lor sângele celor ce pier pentru necredința lor, căci scris este: *«Străjerul care vede sabia venind și nu vestește cetatea ca să se pocăiască, acea cetate piere, iar sângele ei va fi cerut din mâna străjerului care nu și-a făcut datoria»*. Voi însă vestiți venirea Stăpânului, fiilor din porțile cuvântului Meu, căci vai străjerului care aude trâmbița și nu vestește cetatea pentru pocăință întru venirea Stăpânului!

Binecuvântată să fie ziua de sărbătoare a începutului Meu cu voi peste pământ întru lucrare de veac nou. Binecuvântată să fie răbdarea și umiliința și lacrima arhierelui Meu Irineu, care a suferit și încă suferă răutatea celor ce se vor mari peste oameni în numele Meu. El este mare înaintea Mea, că Mi-a deschis calea venirii Mele peste tot pământul, iar Eu îi voi răsplăti lui la venirea Mea cu slavă peste pământ și îl voi încununa cu cununa răbdării sfinților Mei, căci scris este: *«Cel ce va răbda până la sfârșit, acela se va mântui, și mare se va numi, și îi voi da lui împărăția Mea cea pentru sfinți»*. Amin.

Binecuvântat să fie poporul Meu din România, cel care stă alipit de crucea venirii Mele ca să Mă ajute s-o duc și să vin.

Iar voi, fiilor cei întreit binecuvântați, fiți porțile Mele până la arătarea Mea, că mai e un pic de timp ca să-Mi curăț pământul venirii Mele de toată minciuna de pe el, și apoi vin văzut, iar voi veți fi slava Mea, că Mă veți vedea în veci de veci, și veți fi văzuți cu Mine de toți cei ce n-au crezut lucrarea Mea cu voi și venirea Mea prin voi, căci scris este: *«Mulți vor învia, unii spre viață veșnică, iar unii spre osândă veșnică și spre rușinarea necredinței lor»*. Amin.

Îndemnați-vă zi după zi unii pe alții, curățindu-vă unii pe alții de neamul acesta rău și necredincios, și nu stați cu morții, fiilor vii. Fiți vii și sfinți, precum Eu sunt. Dați mână cu mână toți cei asemenea Mie pentru venirea Mea, învățându-vă întru taina bisericii și trăind prin ea întru întâmpinarea Mea. Amin, amin, amin.

09/22-07-1999